

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI

-L.dz. DDK1-61-9/05/PZ

Warszawa, dn. 5 września 2005 r.

DECYZJA Nr 24/2005

I. Na podstawie art. 23 e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959) po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje** działania przedsiębiorcy Pani Heleny Drzymały prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo „KARDIGAN” Zakład Pracy Chronionej Helena Drzymała z siedzibą w Szczecinku, polegające na wprowadzeniu do obrotu nieprawidłowo i nierzetelnie oznaczonego składem surowcowym produktu – spodnie „OLO” dla dzieci do lat 3, **za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z art. 23a ust. 1 ww. ustawy, polegającą na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji i **stwierdza zaniechanie jej stosowania.**

II. Na podstawie art. 23 e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959) po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje** działania przedsiębiorcy Pani Heleny Drzymały prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo „KARDIGAN” Zakład Pracy Chronionej Helena Drzymała z siedzibą w Szczecinku, polegające na wprowadzeniu do obrotu nieprawidłowo i nierzetelnie oznaczonego składem surowcowym produktu – spodnie „OLO” dla dzieci do lat 3, **za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z art. 23a ust. 1 ww. ustawy, polegającą na dopuszczeniu się godzących w zbiorowe interesy konsumentów czynów nieuczciwej konkurencji, zdefiniowanych w art. 10 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503; Nr 197, poz. 1661; z 2004 r. Nr 96, poz. 959; Nr 162, poz. 1693) i **stwierdza zaniechanie jej stosowania.**

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, wszczął z urzędu wobec przedsiębiorcy Pani Heleny Drzymały prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo „KARDIGAN” Zakład Pracy Chronionej Helena Drzymała z siedzibą w Szczecinku przy ul. Głowackiego 2, dalej zwanego „Stroną postępowania”, postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu czynu nieuczciwej konkurencji, zdefiniowanego w art. 10 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, dalej zwanej „u.z.n.k.,” poprzez wprowadzające w błąd oznaczenie składu surowcowego produktu (spodnie „OLO” dla dzieci do lat 3) oraz naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Podstawę wszczęcia przedmiotowego postępowania stanowiły ustalenia dokonane w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniach 18 i 19 października oraz 19 listopada 2004 r. przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Szczecinie – Delegaturę w Koszalinie, w przedsiębiorstwie „KARDIGAN” w Szczecinku, którego właścicielką jest Pani Helena Drzymała. W wyniku powołanej kontroli pobrano do badań laboratoryjnych próbki z partii spodni „OLO” dla dzieci do lat 3.

Badania ujawniły, że faktyczny, ustalony laboratoryjnie procentowy skład surowcowy jest niezgodny z deklarowanym na etykiecie jednostkowej, wszywce informacyjnej oraz Deklaracji Zgodności. Producent zadeklarował bowiem, iż skład surowcowy produktu spodnie „OLO” dla dzieci do lat 3 wynosi: „100% bawełna”, natomiast faktycznie produkt składał się z: „71,2% i 71,3% bawełna” oraz „28,8% i 28,7% poliester”.

Postanowienie o wszczęciu postępowania wraz z zawiadomieniem, doręczono Stronie postępowania w dniu 11 lutego 2005 r.

W piśmie z dnia 16 lutego 2005 r. Strona postępowania przedstawiła stanowisko odnośnie postawionych zarzutów.

W złożonych wyjaśnieniach Strona poinformowała, że w wyniku podjętych przez Urząd działań administracyjnych, kwestionowane wyroby zostały oznakowane w sposób właściwy. Ponadto, z pisma Strony postępowania można było wywnioskować, że nieprawidłowości w zakresie oznaczeń produktów zostały usunięte niezwłocznie po przeprowadzeniu kontroli przez Inspekcję Handlową. Strona postępowania jednocześnie zapewniła, że podejmie środki mające na celu wykluczenie wystąpienia podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

W związku z koniecznością potwierdzenia informacji przekazanych przez Stronę postępowania, dotyczących usunięcia nieprawidłowości w oznaczeniach produktów, Prezes Urzędu pismem z dnia 18 marca 2005 r., zlecił Głównemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli prawidłowości i rzetelności oznaczeń składu ilościowego produktu – spodnie „OLO”.

W piśmie z dnia 13 kwietnia 2005 r. (sygn. BK/ANU-41-26/05/MK), Główny Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował o wynikach kontroli przeprowadzonej w dniu 4 kwietnia 2005 r. w przedsiębiorstwie prowadzonym przez Stronę postępowania.

W piśmie z dnia 25 maja 2005 r., Prezes Urzędu poinformował Stronę postępowania o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie materiałów dowodowych przed wydaniem decyzji. Z powyższego uprawnienia Strona postępowania nie skorzystała.

W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił i zważył, co następuje:

Stroną przedmiotowego postępowania jest, zgodnie z zaświadczeniem o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (numer 7349) Pani Helena Drzymała prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo „KARDIGAN” Zakład Pracy Chronionej Helena Drzymała z siedzibą w Szczecinku przy ul. Głowackiego 2. Przedmiotem działalności gospodarczej wykonywanej przez Stronę postępowania jest m.in.: włókiennictwo, handel hurtowy i komisowy, z wyjątkiem handlu pojazdami mechanicznymi i motocyklami oraz handel detaliczny z wyjątkiem sprzedaży pojazdów mechanicznych i motocykli.

W dniach 18 i 19 października oraz 19 listopada 2004 r. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Szczecinie – Delegatura w Koszalinie, przeprowadził w przedsiębiorstwie Strony postępowania kontrolę mającą na celu sprawdzenie rzetelności oraz prawidłowości prowadzenia działalności gospodarczej. W trakcie kontroli pobrano do badań laboratoryjnych próbki z partii spodni „OLO” dla dzieci do lat 3. W wyniku przeprowadzonych czynności stwierdzono, że skład surowcowy jest niezgodny z deklarowanym na etykiecie jednostkowej, wszywce informacyjnej oraz Deklaracji Zgodności. Producent zadeklarował bowiem, iż skład surowcowy produktu spodnie „OLO” dla dzieci do lat 3 wynosi: „100% bawełna”, natomiast faktycznie produkt składał się z: „71,2% i 71,3% bawełna” oraz „28,8% i 28,7% poliester”.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu wszczął postanowieniem z dnia 4 lutego 2005 r. postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W toku postępowania, w piśmie z dnia 16 lutego 2005 r. Strona postępowania przedstawiła stanowisko odnośnie postawionych zarzutów i zobowiązała się do usunięcia wskazanych nieprawidłowości.

W celu potwierdzenia informacji przekazanych przez Stronę postępowania, dotyczących usunięcia nieprawidłowości w oznaczeniach produktów, Prezes Urzędu pismem z dnia 18 marca 2005 r. zlecił Głównemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli prawidłowości i rzetelności oznaczeń składu ilościowego produktu.

W wyniku zleconej kontroli (przeprowadzonej w dniu 4 kwietnia 2005 r.) nie stwierdzono w sprzedaży wskazanego produktu. Kontrolujący przekazali również Prezesowi Urzędu kopię wzoru etykiety jednostkowej spodni dla dzieci „OLO” z właściwie oznaczonym składem surowcowym.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów „*przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.*” Powołana ustawa w art. 23a ust. 2 stanowi, iż „*za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,*

nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów.”

A zatem, aby określone działanie przedsiębiorcy mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek:

- działanie przedsiębiorcy ma mieć charakter bezprawny,
- działanie to godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

Należy podkreślić, iż bezprawność w rozumieniu przepisów art. 23a może polegać na naruszeniu: przepisów prawa, zasad współżycia społecznego lub dobrych obyczajów.

Odnosnie punktu I sentencji Decyzji.

Właściwy sposób oznakowania produktów włókienniczych występujących w obrocie konsumenckim reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. z 2004 r. Nr 81, poz. 743; dalej zwane „rozporządzeniem”). Zdaniem Prezesa Urzędu, zgodność postępowania Strony z obowiązującymi przepisami należy oceniać w oparciu o ww. podstawę prawną.

W świetle § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia oznakowanie produktu włókienniczego powinno zawierać określenie składu surowcowego produktu.

Stosownie do § 9 ust. 2 rozporządzenia *„skład surowcowy produktu włókienniczego składającego się z dwu lub więcej rodzajów włókien, z których żaden nie stanowi 85 % masy całkowitej, określa się nazwą i procentowym udziałem w masie co najmniej dwu głównych rodzajów włókien (...)”*.

Natomiast zgodnie z postanowieniem § 7 ust. 1 rozporządzenia *„produkt włókienniczy nie może być określany jako "100 %" lub "czysty" albo "cały z" ani żadnym podobnym określeniem, jeżeli nie składa się wyłącznie z jednego rodzaju włókna tekstylnego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.”*

Jak już wskazywano, zgromadzony w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że rzeczywisty skład surowcowy spodni „OLO” wytwarzanych przez Stronę postępowania znacząco odbiega od składu zadeklarowanego. Na etykietce przedmiotowego produktu zawarta była bowiem informacja, że towar składa się w 100% z bawełny, podczas gdy analiza laboratoryjna wykazała, że w produkcie jedynie ok. 71,2% stanowiła bawełna, natomiast ok. 28,8% stanowił poliester.

Uwzględniając powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu, z uwagi na to, iż spodnie „OLO” składały się z więcej niż jednego rodzaju włókna tekstylnego, a zatem nie mogły zostać określone jako składające się w 100% z bawełny, jak również, iż ze względu na to, że żadne z dwóch włókien składowych tego produktu nie stanowiło 85 % masy całkowitej, a zatem należało określić nazwę i procentowy udział w masie obu rodzajów włókien, czego nie uczyniono, sposób oznaczenia składu surowcowego spodni „OLO” należało uznać za sprzeczny z przepisami § 7 ust. 1 i 9 ust. 2 rozporządzenia.

Zdaniem Prezesa Urzędu, bezprawne – niewłaściwe oznakowanie produktu należy zakwalifikować jako godzące w interesy konsumentów. Prawo konsumenta do rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji o towarze, który nabywa, pozwala konsumentowi na prawidłowe korzystanie z zakupionego dobra. Niewłaściwe oznakowanie towaru – w przedmiotowym przypadku spodni dziecięcych – może skutkować nieprawidłowym użytkowaniem towaru, jego błędną konserwacją, a w konsekwencji – przedwczesnym zużyciem.

W ocenie Prezesa Urzędu, bezprawne działania Strony postępowania naruszają zbiorowe interesy konsumentów z uwagi na to, iż dotyczą szerokiego kręgu niezindywidualizowanych odbiorców.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że działania Strony postępowania, polegające na wprowadzającym nabywców w błąd co do składu surowcowego oznakowaniu produktu – spodnie „OLO” dla dzieci do lat 3 oraz wprowadzanie tak oznaczonych produktów do obrotu, stanowią praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Jednocześnie wobec wycofania z obrotu produktów oznaczonych w sposób nieprawidłowy, co zostało potwierdzone pismem Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 kwietnia 2005 r. (sygn. BK/ANU-41-26/05/MK), zdaniem Prezesa Urzędu, należy uznać, iż praktyka określona w punkcie I sentencji niniejszej Decyzji została przez Stronę postępowania zaniechana. W związku z tym, z uwagi na to, iż działanie Strony nie narusza w dacie orzekania przepisu art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadnione jest zakończenie prowadzonego postępowania rozstrzygnięciem wydanym na podstawie art. 23e ww. ustawy, zgodnie z którym „nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 23a (ust. 1). (...) Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania (ust. 2).”

Dodatkowo, należy podkreślić, iż stosownie do art. 23e ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów „Ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 (a więc sytuacji, w której przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów) spoczywa na przedsiębiorcy.” Zatem, zgodnie z powołanym przepisem, to przedsiębiorca obarczony jest ciężarem udowodnienia okoliczności, iż jego zachowanie przestało naruszać zakazy praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W ocenie Prezesa Urzędu, pismo Strony postępowania z dnia 16 lutego 2005 r., w którym Strona zobowiązała się do wycofania z obrotu nieprawidłowo oznaczonego towaru oraz powołane pismo Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej potwierdzające, iż Strona wycofała z obrotu nieprawidłowo oznakowane spodnie, udowadnia okoliczność zaprzestania stosowania niezgodnej z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Stąd należało orzec jak w punkcie I sentencji Decyzji.

Odnosnie punktu II sentencji Decyzji.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.z.n.k. „czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie towarów lub usług albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów albo usług, a także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich.” Natomiast stosownie do art. 3 ust. 1 u.z.n.k. „czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.”

Ujawniony w sprawie stan faktyczny daje podstawę do stwierdzenia, że działania Strony postępowania wypełniają przesłanki zawarte w cytowanym art. 10 ust. 1 u.z.n.k. W ocenie Prezesa Urzędu, niezgodne z rzeczywistością oznakowanie surowcowego składu wyrobu spodni dziecięcych „OLO” prowadzi do mylnych wyobrażeń konsumentów odnośnie składu wyrobu, jak również pośrednio wprowadza w błąd co do innych istotnych cech oferowanego produktu tj. sposobu wykonania czy konserwacji.

Powyższe stwierdzenie wynika z niewłaściwego oznakowania ww. produktu w stosunku do wymagań rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. z 2004 r. Nr 81, poz. 743; dalej zwane „rozporządzeniem”). W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, iż rzeczywisty skład surowcowy spodni „OLO” wytwarzanych przez Stronę postępowania znacząco odbiega od składu zadeklarowanego. Na etykiecie przedmiotowego produktu zawarta była bowiem informacja, że towar składa się w 100% z bawełny, podczas gdy analiza laboratoryjna wykazała, że w produkcie jedynie ok. 71,2% stanowiła bawełna, natomiast ok. 28,8% stanowił poliestr.

Uwzględniając powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu, z uwagi na to, iż spodnie „OLO” składały się z więcej niż jednego rodzaju włókna tekstylnego, a zatem nie mogły zostać określone jako składające się w 100% z bawełny, jak również, iż ze względu na to, że żadne z dwóch włókien składowych tego produktu nie stanowiło 85 % masy całkowitej, a zatem należało określić nazwę i procentowy udział w masie obu rodzajów włókien, czego nie uczyniono, sposób oznaczenia składu surowcowego spodni „OLO” należało uznać za sprzeczny z przepisami § 7 ust. 1 i 9 ust. 2 rozporządzenia. W związku z tym, Strona postępowania naruszyła dyspozycję z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, która nakłada obowiązek, aby oznakowanie produktu włókienniczego zawierało określenie jego składu surowcowego.

Zdaniem Prezesa Urzędu, poczynione ustalenia pozwalają na stwierdzenie, że działania Strony postępowania wypełniają jednocześnie dyspozycję art. 3 u.z.n.k. z uwagi na to, iż opisane wyżej praktyki są sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa oraz zagrażają interesowi klienta, gdyż wprowadzające w błąd oznaczenie składu surowcowego wyrobu może wpływać na jego decyzję w zakresie nabycia produktu. Takie oznakowanie ogranicza prawo konsumenta do wyboru i zakupu produktu stosownie do indywidualnych preferencji.

Jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego, którego składową jest możliwość świadomego podejmowania decyzji w zakresie dokonywania wyboru dóbr i usług. Z uwagi na to, iż nieprawidłowe oznakowanie towaru ogranicza bezpieczeństwo ekonomiczne konsumentów, w przedmiotowym przypadku uznano, iż sprzeczne z prawem działania Strony postępowania godzą w interesy konsumentów.

Jednocześnie, w ocenie Prezesa Urzędu, działania Strony naruszają zbiorowy interes konsumentów. W przedmiotowym przypadku skutkami działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów dotknięty jest bowiem szeroki krąg „słabszych” uczestników rynku – konsumentów.

Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że działania Strony postępowania, polegające na wprowadzającym nabywców w błąd oznakowaniu składu surowcowego produktu – spodnie „OLO” dla dzieci do lat 3 oraz wprowadzanie tak oznaczonych

produktów do obrotu, stanowią czyny nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 10 ust. 1 i art. 3 ust. 1 u.z.n.k., które godząc w zbiorowe interesy konsumentów wypełniają przesłanki konieczne do uznania za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Podkreślenia wymaga, iż podjęcie przez Stronę postępowania działań mających na celu modyfikację nieprawidłowych oznaczeń znajdujących się w obrocie produktów oraz zaprzestanie produkcji spodni „OLO” nie wyłącza możliwości stwierdzenia przez Prezesa Urzędu, iż działania Strony stanowiły praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Fakt usunięcia nieprawidłowości przez Stronę postępowania oraz jej stwierdzenie, że nie były one wynikiem zamierzonego działania, świadczy w istocie o pośrednim przyznaniu się do zarzucanych czynów. Z uwagi na to, iż przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie uznania praktyk za naruszające zbiorowe interesy konsumentów nie zawierają przepisów uzależniających stwierdzenie stosowania praktyki od przypisania przedsiębiorcy winy, wyjaśnienia Strony w tym zakresie pozostają bez wpływu na ocenę charakteru podejmowanych przez nią działań. Niemniej jednak należy podnieść, iż Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu i jednocześnie jednostka wprowadzająca do obrotu produkt finalny w postaci artykułu odzieżowego, powinna zachować szczególną staranność w zakresie prowadzonej działalności.

Fakt zaprzestania stosowania przez Stronę postępowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów czyni jednak zasadnym oparcie rozstrzygnięcia o cytowany już art. 23e ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W tym stanie należało zatem uznać działanie Strony za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzić zaniechanie jej stosowania.

Stąd należało orzec jak w punkcie II sentencji Decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
p.o. Dyrektora Departamentu
Joanna Wrona

Otrzymuje:

Pani
Helena Drzymala
„KARDIGAN”
Zakład Pracy Chronionej
ul. Głowackiego 2
78-400 Szczecinek